

VELJIÐ ÍÐNAÐ

Í grein míni »Framtíðarútlit
fyrí føroyskt vinnulív, havi eg
ikki tosað so nógv um politikk,
men sum valevni javnaðar-
flokksins má eg leggja afturat:

At valið og viljin til iðnaðar-
liga framlopið liggur í hondum
einstaklingsins, nevnlíga tí
hondini ið setur krossin á lep-
an, tann lepan ið avger um
setta kósin verður hildin, nevnlí-
ga tann ið nevnd er í grund-
sónarmiðum javnaðarflokksins
í partinum búskapur landsins.

Hendan kósin kann haldast
við einum stórum inná ting
settum búskaparliga og teknisk
búgvnum liði av virkisfúsum,
landspolitisk hugsandi og
handlandi, javnaðarmonnum, ið
ásanna at nábugvaðvund má

víkja fyrí ásannanini av teim-
um stóru felagsmálunum.

Við einum liði av javnaðar-
monnum ið ásanna at einasta
verunliga treytin fyrí samar-
beiði er viljin til samarbeiði.

Við einum liði av javnaðar-
monnum ið ásanna, at óneyð-
ug sentralisering má haldast
burtur, har sosialisering fer
fram og at persónligur virkis-
hugur og ágrýtni ið gagnar
vinnuligum framburði, uttan
mun til flokkslit og persónin
sjálvan, eigur at stuðlast og
mennast.

Við einum liði av javnaðar-
monnum, ið ásanna, virkar og
framyvir vil virka fyrí at
eggja sýslum, kommunum og
privata fyrítaksseminum at

ganga saman um loysn av upp-
gávunum, eggja til fylking tá
tað ræður um at skapa áhuga
fyrí og gera nýttu burtúr
teimum møguleikum ið finnast
á ávisum staði ella stóðum eins
og innanfyri nærri avmarkaði
øki.

Einum liði av javnaðarmonnum
ið vilja og krevja fylking av
øllum góðum kreftum til bestu
samvinnu í felagsmálum, ígjøg-
um samvinnu skapa stórrí og
ríkari framgongd fyrí land og
fólk.

Tí vegurin til frælsi liggur
nevnliga í viljanum til fram-
burð og í tí, at umseta vilja
til verk.

John Smith.

Mergsúgvarar og eyðrænarar

Man hann vera púra turrmognaður?

Áðrenn Erlendur Patursson
nakrantíð kom á ting skrivaði
hann alinlangar greinir í 14.
sept. um eyðrænarar og merg-
súgvarar, figgindar fólksins —
heilt eftir russiskari resept.
Hesir eyðrænarar vóru stovnar
og virkir ella felag. Hann, Er-
lendur, var mótpulurinn. Fø-
roya Fiskasøla var størsti eyð-
rænarin, var nærum rótin til
alt ilt, og Fiskasøluni næst
vóru føroysku reiðararnir.

Nú kom tað at laga seg so,
at hesin sami Erlendur Patur-
sson, góðseigarasonurin úr Kir-

kjubo, var valdur inn á ting,
og gjordist eisini landsstýris-
maður, har hann fekk allan
møguleika til at fremja nærum
øll mál, honum á hjarta lá.

Men hvat hendi nú mótpol-
ur eyðrænaranna fekk hetta
vald? Legði hann nú eftir eyð-
rænarunum?? Beindi hann fyrí
Fiskasøluni og hennara harka-
liði? Stovnaði hann nú útflut-
ningsfelag fiskimanna?? Vissaði
hann ser nú, at fiskimaðurin
fekk fullan ágóða av sliti og
stríði sínum?? Nýtti Erlendur
Patursson nú valdi sitt til
frama fyrí tann statt, sum valt
hann hevði. Her hevði verið
best at latið allar teir tala, sum
heittu á hann meðan hann enn
hevði allar hesar møguleikar.

Teir royndu tað í Reykjavík,
men hvat hjálp veitti hann
teimum? Jú hann snikti seg
av stað sum tjóður á nátt, utt-
an at rétta hond frá síðu til
frama fyrí landsmenn sínar.

Og so sum lótingsmaður og
seinri sum landsstýrismaður,
Landshandilin, sum fyrr frá-
sagt her í blaðnum, sum farin
var undir at innflyta skipaú-
gerð fyrí at biliggja henda
tátt innan fiskivinnuna, var
hann við at snara høvðið av

»14. september« 23. september 1961:

Vit hava einki ímóti at fara uppí felagsmarknaðin sum eitt sjálv- støðugt land

Úr »14. sept.« fyrí 23. septem-
ber 1961 hava vit funnið

»VIT VILJA IKKI FARA UPPÍ
FELAGSMARKNAÐIN SUM
DANSKUR LANDSLUTUR,
MEN HAVA EINKI ÍMÓTI
AT FARA UPPÍ SUM EITT
SJÁLVSTØÐUGT LAND.«

Við at samanhalda við tað,
sum tjóðveldisblaðið 14. sept.
nú skrivar, má onkur undrast
á støðutakan teirra.

Sí annars grein um felags-
marknaðin á 2. síðu.

Útflutningsvirðið munandi hækkað

FISKAPRISURIN Á UTTANLANDAMARKNAÐINUM ER STØÐ-
UGT HÆKKANDI. SALTFISKAÚTFLUTNINGUR OKKARA ER

MUNANDI VAKSIN Í VIRÐI,
HÓAST NOGDIN ER MINNI

Saltfiskaútflutningurin í sep-
tember mánaða varð íalt 1888

tons fyrí kr. 5.644.000. Salt-
fiskaprisirnir eru munandi
hækkaðir í mun til í fjór.

Í mánaðunum januar-sep-
tember 1969 vóru útflutt
17.526 tons av saltfiski fyrí kr.
45.119.000.

Í sama tíðarskeiðið í ár
vóru útflutt 16.535 tons; men
hóast at nøgdin er minni er
samláði útflutningsprisurin kr.
52.126.000.

Tað mesta uppskipað
í Føroyum

Saltfiskaveiðan var í nøgd
14.498 tons fyrí januar-sep-
tember, er í ár afturímóti í
fjór 12.899 tons.

Undir Íslandi vóru í ár veidd
1564 tons, Grønlandi 6.881
tons, Noregi 2.154 og undir
Føroyum 3.899 tons í saltfiski.

Av hesi nøgd vóru uppskip-
að í Føroyum 8.670 tons, Dan-
mark 2.869 tons, í Portugal
1.360 tons.

FØÐINGARDAGUR

Í morgin fylgir D. P. Olsen, keyp-
maður, Vestmanna, 67 ár.

Hvør útvegaði okkum fólkapensiónina?

Man tað ikki vera neyðugt at
skera eitt sindur ígjøgnum all-
an valg-mjórkkan, fyrí ikki at
siga propaganda-evjuna, sum
nú streymar frá bæði pennum
og monnum. Allir flokkar vilja
nú siga seg vera »sosialar«. Er
hetta ikki søgulig falsan? Eg
minnst nevnlíga væl 12 ár
aftur í tíðina, til valið í 1958,
tá ið fólkapensiónin var reist
av Petur Mohr Dam, og tað
var ein einstigi flokkur, javn-
aðarflokkurin, sum vildi fremja
hetta mál, eingin annar! So
hvussu teir í dag, bæði sam-

band, fólkaflokkur, og tjóð-
veldið royna at rétta uppá
teirra misgerðir, so reingist
sogan ikki. Teir vóru ikki fyrí
uppiskoti javnaðarflokksins.
Og tað er neyðugt at hava í
huga, at vit høvdu aldrin fingið
fólkapensiónina og høvdu
heldur ikki fingið hinar sosia-
lu veitingarnar, um ikki javn-
aðarflokkurin hevði verið!

Tí kann valgið fyrí okkum
fólkapensiónistar aldri verða
vanskiligt — tað er eina og
aleina javnaðarflokkinum, vit
hava nakað at takka fyrí, vit

skylda ikki hinum flokkunum
nakað sum helst, teir hava ikki
havt okkum í huga, tá ið á
stóð!

80 ár

Í gjár var J. P. Davidsen, lög-
tingsmaður, áttati. Hann var
ein av slóðbrótarunum fyrí
javnaðararðsluna frá ungum ár-
um av, og hevur síðani hann
kom á ting, valdur av javn-

Nei, vilja vit okkara besta
og framvegis ábotur á fólka-
pensiónina, so kann tað bert
verða talan um at stemma
uppá lista C.

Farin um sjeiti.

aðarflokkinum í Sandoy, um-
boða henda flokk til dagin í
dag.

J. P. Davidsen kom á ting í
1936, og var landsstýrismaður
í fyrsta landsstýrinum 1948-50.

Somuleiðis var hann ein av
stovnarunum av Havnar Ar-
beiðsmannafelag, sum varð
stovnað 16. jan. 1916.